

Sant Esteve

Sant Esteve Sesrovires

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Plaça del Dr. Tarrés

Coordenades:

Latitud: 41.49319
Longitud: 1.87371
UTM Est (X): 405986
UTM Nord (Y): 4594120

Classificació

Número de fitxa: 08208-8
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Historicista
Segle: XIX
Any: 1889-91
Autoria de l'element: Josep Domènec i Estapà
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL (PGOU 17/10/1990)
Número inventari: SI: IPA 19072
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat: Privada
Titular: 6042001DF0964S0001IM
Autoria de la fitxa: Manuel Julià i Macias / Margarita Costa Trost
Data de registre de la fitxa: ds., 30/10/2010 - 02:00

Descripció

L'església de Sant Esteve, construïda amb maó en la seva totalitat, substituï a un edifici anterior del segle XVII. És una obra que combina elements de tradició romànica dins un estil bàsicament neogòtic, molt lluny de l'estil característic de Domènech Estapà. L'obra actual, amb elements neogòtics i neoromànics, és una de les esglésies majors de la comarca. La façana és culminada per dos campanars bessons. És un edifici de maó vist que consta de tres naus, la central més gran i més alta, amb arcbotants, i capelles laterals. Seguint la tradició de les esglésies medievals, té transepte i absis semicircular. La façana principal té un portal d'arc apuntat, igual que els finestrals, i en el seu timpà hi ha esculpida la imatge de Sant Esteve i escenes del martiri en baixrelleu. Dos campanars vuitavats flanquegen la façana. L'autor del projecte va ser l'arquitecte Josep Domènech i Estapà (Tarragona, 1858-Cabrera de Mar, 1917)

Observacions:

Sobre el fet de que l'església tingui dos campanars hi ha una llegenda que diu així: Temps era temps hi havia un matrimoni que no tenia fills. Ja duïen un munt d'anys que el seu desig no s'acomplia. El matrimoni tenia molts doblers, era ric. Però per sort, els diners no ho poden tot. Anava passant el temps i els feia por de perdre els ànims i les forces per a poder pujar un fill o filla, vés a saber! Tenien por de perdre les ganes de jugar i d'acompanyar l'infant a créixer entre vinyes i camps. Amb el temps, s'acaben les forces per poder canviar bolquers, passar nits en blanc, escoltar plors i perquès... Estaven amoïnats, desesperats, tristos i angoixats. Però vet aquí que per aquelles dates, Sant Esteve tenia un gran projecte que aplegava a tot el poble: estaven fent una església nova. L'església és la que avui hi ha, feta amb totxanes de terrissa. Els veïns i veïnes coïen les totxanes en un indret que en deien la Vinya del Forn, perquè era allí on tenien un gran forn per a coure les totxanes. Fent cadena, de mà en mà, traslladaven les totxanes al centre de la plaça i, de mica en mica, podien veure com l'església s'anava fent més alta i més gran. En aquesta tasca hi treballaven petits i grans. Vet aquí que un dia d'aquests, mentre el matrimoni ajudava en aquesta tasca, van fer una petició. Si Déu els volgués donar un fill, hereu o pubilla, ells pagarien les despeses de construcció d'un campanar que s'aixequés altiu i majestuós per damunt de les cases de la Vila i que es veiés des de les poblacions veïnes. No passà gaire temps que la muller començà a tenir una gran panxa: esperava un infant, quina il·lusió tan gran! El marit tingué cura de la muller i li portava dolços, xocolata, ametllats i tots aquells antulls que li plaiën. De mica en mica veïeren que aquella panxa era més grossa del normal i en el seu interior hi començava a haver-hi força guirigall i és que... no tindrien un fill, no: n'estaven esperant dos! El matrimoni, ara ja pares, tingueren una bessonada. Cofois, contents i satisfets compliren la seva promesa i en comptes de pagar un sol campanar n'aixecaren dos, més alts que cap altre de la contrada, en agraïment de la seva bessonada. I si això no és veritat, així ens ho han contat.

Història

L'església de Sant Esteve actual és el resultat de diversos intents per construir una nova església a la població. Tots els projectes anteriors foren descartats per dificultats econòmiques. En aquesta obra hi va participar la major part de la població, bé amb aportació de diners bé amb jornals. La primitiva església parroquial, documentada des de 1082 i reconstruïda a finals del segle XV, va ser enderrocada l'agost del 1925, per poder construir la nova rectoria, la qual fou inaugurada a primers de juliol de 1926. Al seu costat ja havia estat construït el nou temple, començat el 3 de gener de 1889 i inaugurat solemnement el 13 de novembre de 1891.

Bibliografia

PAGÈS PARETAS, Montserrat (1982). Gran Geografia Comarcal de Catalunya. Vol. 8. Enciclopèdia Catalana Mn. JOAN DEU MARTÍ, Pvre. (1993). Cent Anys d'Història. Temple actual de Sant Esteve Sesrovires 1891-1991. Parròquia de Sant Esteve Sesrovires

Enllaços d'interès:

<http://www.poblesdecatalunya.cat>

